

Vurdering etter naturmangfoldloven (nml.)

Naturmangfoldloven stiller krav til saksbehandling ved utøving av offentlig myndighet. Prinsippene i §§ 8 til 12 skal legges til grunn som retningslinjer, og vurderingene skal fremgå av beslutningen. Naturbase og artskart er undersøkt, uten funn av registreringer innenfor planområdet. Selve planområdet er ikke naturtypekartlagt, men i et nærliggende område er det en større områderegistrering med bl.a. funn av Fjellsnøull (NT), uten at dette området blir berørt av denne detaljreguleringen. Av øvrige natur- og miljøverdier innenfor planområdet er det en bekk med tilhørende kantsone, som går igjennom planområdet.

Virkingen av vassdrag og betydningen av kantsoner og «grønne korridorer» er større igjennom bebygde områder. Spesielt i tette områder eller områder med høyere utnyttelse som her. Kantsoner langs vassdrag er blant de mest artsrike og bevaringsverdige med hensyn til landskapsøkologi og biologisk mangfold. I tillegg er vassdragsnaturen viktig i friluftssammenheng. Både som landskapselement, men og spesielt for økosystemet i og langs vassdraget. Bekk og flomsone er i planforslaget avsatt med eget formål, og det er satt en byggegrense mot vassdraget for å ivareta kantvegetasjon. Innenfor planområdet planlegges det 4 vegkryssinger av vassdraget tett på hverandre. Bestemmelsene sikrer dimensjoneringskriteringer, men åpner for ulike løsninger som stikkrenne/kulvert/bru. Det er etterspurt, men ikke vurdert eller begrunnet noe knyttet til valg av utforming av kryssinger av bekken, utover minstekrav til dimensjonering på stikkrenner. Det er også etterspurt en vurdering og beskrivelse av eventuelle inngrep og tiltak i kantsonen og i selve vannstrengen, både for å ta stilling til grepene i planen, og som grunnlag for overordnede myndigheter for en eventuell vurdering etter vannressursloven. Ut fra bilder i planbeskrivelsen fremgår det at kantsonen allerede er fjernet og bekken kanalisert og plastret med stein som erosjonssikring. Det er få, om noen miljøverdier igjen å sikre knyttet til bekken og kantsonen i planområdet.

Det følger likevel av naturmangfoldloven § 10 at en påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastningen som økosystemet er eller vil bli utsatt for. Denne bestemmelsen skal blant annet forhindre en gradvis forvitring av leveområder hvor inngrepene gjerne finner sted «bit for bit, over tid, til den samlede belastningen er så stor at leveområder, arter eller genetisk mangfold kan gå tapt». Nettopp fordi det ellers er en utfordring å se de samlede påvirkningene i sammenheng. Nye påvirkninger skal altså være gjenstand for en helhetsvurdering av den belastningen økosystemet allerede er og vil bli utsatt for og skal ikke vurderes isolert i den enkelte sak. Området er en mindre del av et stort utbyggingsområde. Tiltakene i bakken og kantsonen vil ha en negativ konsekvens for miljøverdiene knyttet til vassdraget og kantonene innenfor planområdet. På økosystem- og landskapsnivå vil inngrepet være mer begrenset.

Figur 17 Bildet viser bekken gjennom planområdet som er plastret med stein som erosjonssikring